

empler paa, hvorledes en saadan Havn kunde gøre stor Gavn, og at man havde kunnet undgaa betydelige Tab, hvis den havde været til Stede. Dertil kommer selvfølgelig ogsaa, at den for selve Fiskeriet har stor Betydning. Der er, som jeg nævnte i Gaar, et meget rigt Fiskevand, og der fanges dernede, saa vidt jeg ved, Fisk til en Værdi af omtrent 100,000 Kr. Man vil derfor se, at for den store Fiskerbefolkning dernede har Havneanlægget Betydning, og det kan ikke nægtes, at efter søfartskyndige Folks Udtalelser vil en saadan Havn i mange Tilfælde gøre Gavn som Nødhavn og ligeledes til Vinterleje for adskillige Fartøjer.

Mølgaard-Nielsen: Jeg vil som det ærede Medlem for Kjellerup (Jensen-Knudstrup) tillade mig at bringe baade den højtærede Trafikminister og hele Udvalget min Tak for den foreslaaede Sum til Mergelspor. Det er rigtigt, som det ærede Medlem antydede, at det vil være nødvendigt eller dog meget nyttigt at faa et Aflæsningsspor. Jeg vil ogsaa gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold, og særlig vil jeg pege paa det store Hedesogn Grove, hvorfra der allerede er bestilt en hel Del Mergel. Men den halve Mil lange Vej til Gedehusene, hvor der fra først af var tænkt paa at anlægge en Holdeplads, er meget daarlig. Tænker man sig nu, at de skulle til en Station ved Siden af, som er en Mil borte, vilde det være ganske unyttigt for dem. Derfor vil jeg henlede Opmærksomheden paa dette Punkt og anmode om, at der i første Række maa blive et Aflæsningsspor ved Gedehusene. Jeg havde langt hellere set en Holdeplads der, men jeg haaber, at der i ethvert Tilfælde maa blive et Aflæsningsspor.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Jeg har at takke Finansudvalget, fordi det har tiltraadt alle de af mig stillede Ændringsforslag, i hvert Tilfælde paa et enkelt nær. Ligeledes skal jeg kvittere for de mange Taksigelser, jeg har faaet fra forskellige Sider, og navnlig efter at det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) har ledsaget dem med den for Sundhedens Skyld fornødne Malurt i Bægeret; skal jeg nyde dem med det Velbehag, hvormed man i Reglen nyder Taksigelser.

De Bemærkninger, der ere gjorte om Ændringsforslagene til § 6, give mig Anledning til følgende Ytringer. Først skal jeg udtale overfor det ærede Medlem fra

Slagelse (Lange), at det glæder mig, at han nu har set, at den rette Vej at gaa med Klager over de bestaaende Forhold fra Personalets Side er at henvende sig gennem de overordnede, om fornødent lige til Ministeriet. Thi der forelaa jo under Finanslovens Behandling i Aar, dels ved anden Behandling, og dels nu igen ved tredje Behandling tilstrækkelige Vidnesbyrd om, hvor aabent et Øre man har paa disse Steder for slige Klager, naar de ere berettigede, og ogsaa om, hvorledes man Tid efter anden har imødekommet dem. — Forslaget under Nr. 21 har givet de ærede Medlemmer for Ringsted (Zahle) og for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) Anledning til nogle Bemærkninger om den paa tænktes retskyndige Auditor ved Statsbanerne. Det er jo et Forslag, som ligeledes skyldes, jeg vil ikke sige Klager, men et Andragende fra Personalets Side, som haaber derigennem at naa en mere ensartet og, om man saa vil, upartisk Undersøgelse af de over dem førte Klager, end de mene nu er Tilfældet. Det er imidlertid ogsaa kun Meningen, at denne Auditor, som vil blive ansat direkte under Ministeriet for offentlige Arbejder, og som ikke skal have 5,200 Kr. i Løn, men kun 3,200 Kr. — Resten er Kontorhold —, skal forestaa Undersøgelsen; det er ikke Meningen, at han skal fælde Dom. Det er jo heller ikke saaledes ved Militæretaten, hvorfra vi have laant Udtrykket Auditor. Auditøren forestaar kun Undersøgelsen, men det er Krigsretten, som fælder Dommen. Ligeledes bliver det fremtidig ligesom nu Generaldirektionen, eventuelt Ministeriet, der fælder Dommen. Det hele betragtes fra min Side som et Eksperiment. Derfor har jeg hverken gennem særligt Lovforslag eller her paa Finansloven søgt Hjælp til at oprette et egentligt Embede, det er kun en Honorarpost, der indtil videre er Tale om. At denne Ændring vil virke hen til en mere ensartet og, som man haaber, upartisk Bedømmelse af de foreliggende Tilfælde, har man Lov til at tro, men det er dog et Spørgsmaal, som der ogsaa bør indvindes Erfaring om, saa man ikke sætter et alt for stort Apparat i Bevægelse for Smaatings Skyld. Ærede Medlemmer maa nemlig vide, at det i alt Fald forholdsvis er Smaating, der her er Tale om. Det er ikke egentlige Forbrydelser; de gaa alle som hidtil til de almindelige Domstole, det er kun disciplinære Forseelser, det drejer sig om, Forseelser, der som Regel afgøres med Bøder fra 5 Kr. op efter. Ogsaa der bør Ret-